

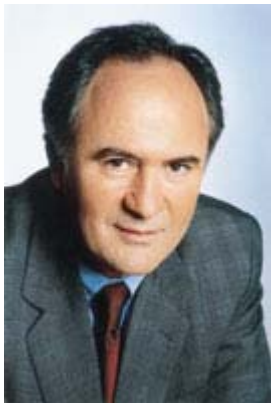
Οι παγίδες από τη δήθεν μη κερδοσκοπική ιδιωτική ανώτατη Παιδεία

Του ΑΡΓΥΡΗ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Η παρατεινόμενη διαφωνία για το άρθρο 16 του Συντάγματος θέτει επί τάπητος το θέμα της Παιδείας στο σύνολό του. Ο τρόπος υλοποίησης της εκπαίδευσης είναι δευτερεύον, αλλά δεν παύει να είναι και αυτό κυρίαρχο θέμα. Με την ατέρμονη συζήτηση περί του άρθρου 16 του Συντάγματος, τι προσδοκούμε;

* Να λύσουμε το πρόβλημα της Παιδείας, με τη δημιουργία και εισαγωγή ιδιωτικών πανεπιστημίων; Δεν νομίζω.

* Να βοηθήσουμε την επίλυσή του, με την εμπορευματοποίηση της Παιδείας; Ποιος μπορεί να αποκλείσει τις χειρότερες εξελίξεις;

Είναι σαφές ότι η συζήτηση πρέπει να αφορά την καλύτερευση της υπάρχουσας κατάστασης. Ας μην κρυβόμαστε! Διαφορετικά βάζουμε στις καλένδες το λιγότερο για 4 χρόνια (τόσο χρειάζεται για να λειτουργήσει η νέα εκπαιδευτική δομή ανώτατης εκπαίδευσης) το πρόβλημα.

Η Παιδεία όμως μας αγγίζει άμεσα και καθημερινά. Από την ώρα που το παιδί θα σηκωθεί για να φάει το πρωινό του μέχρι το βράδυ, που θα ανησυχεί στον ύπνο του, ονειροπολώντας ή βλέποντας εφιάλτες...

Όμως δεν είναι αυτό που φαίνεται ότι συμβαίνει, αλλά συμβαίνει αυτό που δεν λέγεται.

Κάποτε, για παράδειγμα, είχαμε 120.000 νέους μας στο στρατό. Εξω από την αγορά εργασίας για δύο χρόνια, μακριά από τα πεζοδρόμια, για να μην προβάλλουν διεκδικήσεις και με μόνο κάποια συμβολικά χρήματα για τη διατροφή τους. Και αυτό, σε αντίθεση προς τις υπέρογκες δαπάνες για πολεμικούς εξοπλισμούς. Σήμερα, οι ανάγκες για άμυνα μειώνονται, η πιθανότητα πολέμου είναι ανύπαρκτη, ο χρόνος στράτευσης μειώνεται συνεχώς. Και εμείς, τι κάνουμε;

Θέσεις εργασίας δεν μπορούμε να δώσουμε ως κράτος. Η μόνη διέξοδος είναι η εκπαίδευση, όχι η Παιδεία.

Και με ποιο τρόπο;

Με την ίδρυση και άλλων κρατικών πανεπιστημίων, όπου η εκπαίδευση και, σε μεγάλη αναλογία η σίτιση και στέγαση σε πανεπιστημιούπολεις, θα παρέχεται δωρεάν στους φοιτητές, κατά το Σύνταγμα, και που θα ανεβάζει έτσι κι άλλο τις δαπάνες για την παιδεία. Δαπάνες που ούτως ή άλλως δεν παρέχουμε, όπως οφείλουμε, ως κράτος δικαίου και πρόνοιας.

Αντιθέτως: Ιδρύουμε, ιδιωτικά, κερδοσκοπικά πανεπιστήμια (όποιος κοροϊδεύει σε αυτό το πράγμα, εμπαίζει πρωτίστως τον εαυτό του!)

Ποιος θα προστατεύσει την ελληνική, αλλά και τη διεθνή, κοινωνία από εμφανώς ή αφανώς κερδοσκοπικότατα ιδιωτικά ΑΕΙ και ΤΕΙ, που μυστικά θα υλοποιούν ερευνητικά προγράμματα κατασκευής όπλων μαζικής καταστροφής και που θ' απεργάζονται τη διατάραξη της ειρήνης σε εύφλεκτες περιοχές, όπως η Βαλκανική, η Εγγύς και Μέση Ανατολή, ή που θα διαλύουν συστήματα επονομαζόμενα, κατά την άποψή τους, κλειστού τύπου; Η περίπτωση του πολυπράγμονος αμερικανοτραφούς «ευεργέτη» Τζορτζ Σόρος για τα... «εκπαιδευτικά» του προγράμματα σ' αυτές τις περιοχές είναι αρκετά διδακτική...

Είναι, λοιπόν, ηθικό οι γονείς των φοιτητών αυτών των «σχολών» να... πληρώνουν και από πάνω αυτές τις «διδασκαλίες», χωρίς να γνωρίζουν τις παγίδες του θορύβου για τη δήθεν μη κερδοσκοπική(!) ιδιωτική ανώτατη παιδεία;

Αυτοί λοιπόν που ασχολούνται με το άρθρο 16 ή δεν γνωρίζουν ή γνωρίζουν πολύ καλά τις κρυμμένες αλήθειες και, ανάλογα, πλασάρουν παραπαιστικά τις θέσεις τους...